

1502.

Ca. Arch. Metr. Ani.

577

Responsum Majestatis Regie
Poloniae ad Legationem Magistri Livoniae

Non debuisti egre ferre Domine Crator,

87

quod tanto tempore per Nos remoratus fueris,
quoniam id factum pro commodiori et efficaciori
re, ac affectuosiori responso tuae Legationi

dando, ut enim nos, qui summus nostris, Rex

ad hoc regnum nostrum hunc recepti cum mul-
ta benignitate divina voluntatis sumus oc-

cupati, et intenti pro auxilijs parandis fir-
mioribus, et presidijs majoribus, quibus

commune huic bellum contra Moscoviae Du-

cem administrari prospet, occurrebant quae-

dam negotia in initio regnandi hujus felis

Regimini, quibus negotijs et difficultatibus

compositis, reduximus unionem Dominio-

rum Poloniae Regni, et Magni Ducatus

Lithuaniae, ut maiora presidia ac firmio-

ra auxilia belligerendi haberi possent, de

corpore etiam Regni Poloniae Magni

Ducatus

Ducatus Lithuania contra hunc communem
nostrum hostem Ducem Moscovie.

Quod autem commemorari voluisti pluri-
bus verbis fœderum imitorum et inscriptio-
num factarum inter nos et Dominum tu-
um Magistrum Livonie. Quantum est in
nobis et futurum erit, ab eis nequaquam
recedere volumus. Sed in omnibus clausulis
punctis, et conditionibus observare et obser-
vari facere volumus, quod tu Dices Domino
tuo Magistro Livonie, cumque nomine
nostro certificabis, et ut majoribus cum
potentiji bellum hoc ceptum maiori animi
Magnitudine continuari et geri proficit. In
quo proposito persistimus temporis debita
opportunitate ad hoc recepta.

Et quantum ad replicationem, quam
in legatione voluisti replicari, hanc a no-
bis diutius responsionem habere potuisses,
verum tantum tamen non in tantum effe-
ctivalem sed verbalem, et non tanti effectus,
quam

quam pro nunc tibi damus, Nam ut pos-
 sit cum nunc nostro hosti bellum inferri ma-
 joribus potentijs, unduximus, et paravi-
 mus iam multa nostre parti presidia, in-
 ter que etiam Imperatorem Tartarorum
 Zandschięgo cum tota ejus potentia et exercitu
 qui de sua Orda et locis proprijs, que inha-
 bitat, movit se et omnem suum exercitum
 iamque iacet campestraliter nobis in auxi-
 lium, et quem sumptibus nostris in terris
 Lithuanie fovemus et tenemus, ut tem-
 poris debita opportunitate bellum inferen-
 dum, tanto accuratius geratur usque ad
 exitum.

Quod autem commemorare voluisti Do-
 mine Orator, quod Dominus tuus Magister
 Livonie adversus et egressus fuit hunc
 communem hostem nostrum, et hostiliter
 ingressus fuit armata manu terras ipsius
 Nos vero nequaquam ingredi vel permittere
 Armorum gentes nostras seu exercitum
 nostrum. Valuimus propter summam

mandationem

mandationem Aquarum ex pluvijs, et si Do:
minus tuus Magister Livonia testatur ma:
gna exinde dampna recepisse, militibus con:
ductis mercede impensam faciendo, quibus
terra destruitur, et ejus conditio fit deterior.
Nos etiam de nostra parte non minorem
immo multam facimus impensam ferendo
hunc tartarorum Imperatorem cum Crda
tota ipsius, ut in opportunitate debita
temporis bellum inferre possumus de nostro
communis hoste victoria potiri, usque ad
exitum bellum ceptum perducere.

Quod autem replicasti adhuc Domine
Orator, quod tanto tempore retentus sis per
nos, absque responso nunquam ad gratiam
molesto ferre debes animo, neque tibi per
Dominum tuum quicquam debet imputa:
ri, quia Legati, nuntij, ac oratores sunt ejus
conditionis, ut non proprii juris sint, sed
ex voluntate eorum dependent, ad quos diri:
guntur.

Commemorari etiam voluisti Domi:
ne Orator

¶

ne Crator, qd uterq; Nrum et nos
 et Dominus tuus Magister Livonia
 proprijs Nostrijs in personis Debemus pro:
 fici contra hunc Nostrium communem
 hostem, id revera non inficiamus ex ini:
 tis federibus et inscriptionibus factis,
 verum tamen absolutis difficultioribus
 in regno Nostro iam negotijs presertim
 hoc tempore inity in Regno Nostro regnan:
 di, volumus quanto celerius iter suscipe:
 re in Damnia Nostri Magni Duca:
 tus Lithuania et ex illinc propria
 Nostra in persona pergemus, cum no:
 stra armata militia ad debellandum
 Nostrium inimicum et hostem utriusq;
 Nostriam et Dominiorum Nostrorum
 communem paratis ad id prasidijs atq;
 auxilijs, et satisfaciemus cum Dei adju:
 torio utrinque federibus et inscriptio:
 nibus.

Ad haec rediisti Nostre me:
 morie Domine Crator, qd si mo:
 stuita hostis Noster communis faceret

incurfioneus

incurſionem in alicujus noſtrum terras
et Dominia vel noſtra vel Dominij tui
ſint Federibus tantum et inſcriptioni-
bus, quæ mox alter noſtrum, qui ſine
incurſione maneret, ſtatim in terram
Muskovite ſimiliter Debet etiam ſine
quavis cunctatione et negligentia in-
currere ad direptionem et vaſtationem
ipſius Muskovite terre, hoc etiam
Nos ipſi fatemur, et quantum in Nobis
eſt vel futurum erit Demandavimus
iam hæc faciendam tali expoſcente
necesseſitate ipſis Rothmagiſtris No-
ſtris et exercitus noſtri. In confini-
bus conſtituti, quod mox incurſionem
faciant in terras Muskovite et ſimiliter
predas abigant et Depellant, atque
omnem hoſtilitatem exerceant, ut mos
eſt bellorum.